

Kinga Golis, klasa Ia

Ten zakątek mojej miejscowości urzekł mnie swoim pięknem
– opis krajobrazu.

Łaziec to piękna miejscowość. Są tu malownicze lasy, łąki, rzeczki i źródelka. Jest tu wiele wspaniałych miejsc. Jedno z nich szczególnie przykuwa uwagę. To miejsce znajduje się w lesie, daleko od domów. Tutaj człowiek może się poczuć swobodnie i lekko. Jest to tak piękne miejsce, że strach o nim pisać, aby nie zbiegli się ciekawscy i nie zdeptali tego uroczego zakątka. Zwykle chodzę tam wydeptaną dróżką przez stary drewniany most. Pod nim płynie niewielka rzeczka, w której kiedyś podobno było dużo ryb. Za mostkiem wkraczam do lasu, w którym rosną głównie brzozy. Kilkadziesiąt kroków dalej na niewielkiej polance znajduje się źródelko, a w nim krystalicznie czysta i lodowata woda. W pobliżu jest też większe rozlewisko wody ogrodzone drewnianym płotkiem. Miejsce to jest nie tylko piękne, ale i przydatne. Wielu ludzi przychodzi tu z butelkami, wiadrami, baniakami po wodę, której smak jest wyjątkowy.

Najładniej jest tu wiosną, kiedy to przyroda budzi się do życia, a świat tonie w zieleni. Latem można tu znaleźć upragniony cień, a jesienią las wokół źródelka mieni się kolorami. Również w zimie jest tu cudownie. Nieopodal znajdują się niewysokie góry, z których można zjeżdżać na sankach. Ponieważ miejsce to jest oddalone od ulicy, jest tu bardzo bezpiecznie.

Być może innym ten zakątek mojej miejscowości nie wydaje się taki piękny, ale to dla mnie miejsce wyjątkowe. Zawsze będzie mi się kojarzyło z latami wczesnego, błogiego dzieciństwa, kiedy to największym moim problemem był wybór lizaka w sklepie. Sądzę, że każdy z nas ma takie swoje ulubione miejsce.